

Hajók vannak, utas kellene

(Folytatás az 1. oldalról.)

Mivel tapasztalataik szerint mind a megye, mind a vízparti városok pártolják a tiszai személyhajózást, ezért – bár a MAHART megpályázta az Országos Idegenforgalmi Hivatalnak a megyei önkormányzatokon keresztül elérhető fejlesztési keretét – kéri a települések segítségét. A személyhajózás ugyanis – számításuk szerint – hosszabb ideig veszteséges tevékenységük lesz, ennek ellenére szükség van rá. A jelenlegi járatok számát ugyan csökkentik, de lehetőséget adnak a különjáratok üzemeltetésére, indítására. Ez nem csupán a MAHART számára üzlet, az önkormányzatoknak is, hiszen a MAHART a kikötőket, a kiszolgáló létesítményeket átadná az önkormányzatoknak, illetve a vállalkozóknak, így az étkeztetésből, a szállásadásból, illetve az idegenforgalom egyéb bevételeiből adó formájában az önkormányzatok is részesednének.

Dr. Zsiga Attila, a MAHART szegedi kirendeltségének vezetője véleménye szerint is po-

tenciális lehetősége az idegenforgalomnak a Bodrog-Tisza-Körös-személyhajózás. A szállás, étkezés, kikötő bevételi lehetőség a települések számára, a MAHART munkalehetőséget ad dolgozóinak. A Tisza Magyarország legkevésbé szennyezett vizeként jelentős vonzerőt gyakorolhat a külföldiekre is.

Ahhoz viszont, hogy az elképzelt személyhajózás közelebb hozza a településeket, illetve fellendítse az idegenforgalmat, meg kellene építeni a kikötőket, amelyek vagy egyáltalán nem voltak eddig, vagy tönkrementek. Azonkívül, hogy parti személyzetet nem akar telepíteni, még 15 százalékot adna is azoknak a vállalkozóknak, akik utasokat, csoportokat szerveznének számukra!

A tanácskozáson a jelenlevők között a tapogatózáson kívül semmilyen konkrét ígéret, megállapodás nem született.

KÓROM ANDRÁS

A vonaljegy egységes lesz

Tarifák és kedvezmények

Február elsejétől a szegedi közgyűlés döntése értelmében – mellyel a Tisza Volán és a Szegedi Közlekedési Vállalat is egyetértett – a tömegközlekedést igénybe vevők 25–30 százalékkal drágábban utazhatnak. Az elkerülhetetlen áremelések mellett a jegy- és a bérletstruktúra is változik. Megszűnnek például a külön SZKV és Volán vonaljegyek, helyettük egységesen 20 forintos jegyet válthatunk majd, és megszüntetik a vonalbérleteket. A tarifaváltozások a következőképpen alakulnak:

A villamos üzemű bérlet (trolibusz, villamos) havi díja 460, a félhavi bérlet 305 forint, az autóbusz üzemű bérlet (kék és sárga buszok) havi díja 500, a félhavi bérlet 340 forint, a kombinált (villamos, trolibusz, busz) havi bérlet ára 700, a félhavi bérlet 465 forint lesz. (A félhavi bérletek az adott hónap 16. napjától a következő hónap 5-éig érvényesek.)

A tanuló- és nyugdíjasbérletek havi díja trolira és villamosra 115, autóbuszra 125, a kombinált bérlet ára pedig 175 forint lesz.

A tarifaváltozás a helyközi és a távolsági buszközlekedés árait is érinti, azonban a központi megírdetett utazási kedvezmények változatlanok maradnak. A Tisza Volán például utascentrikusan változtatott az 1985. óta népszerű KMI-es jelzésű, 16 utazásra szóló kedvezményes menetjegyének igénybevételi feltételein, és a kedvezmény mértékén: a kedvezményes vásárlási lehetőséget kiterjesztették az öt kilométernél rövidebb távolságra is. A kedvezmény mértéke ez esetben 20–25 százalékos. A jelenleg még forgalomban lévő (régí árú) KMI-es menetjegyek március 31-éig ráfizetés nélkül felhasználhatók, 31-e után pedig a különböző megfizetésével újra cserélhetők.

Az árváltozásokkal egyidejűleg a Tisza Volán szükségesnek tartja a bérletjegyek használatához szükséges igazolványokon az adatok egyeztetését, pontosítását, az utazási viszonylatok felmérését. E célból az igazolványokat április 30-áig folyamatosan átvizsgálják, vagy kicserélik a bérletpénztáráknál.

Az új árú helyközi bérletek árusítását mindenütt február elsején kezdik meg. A januárra érvényes bérletjegyeket február 10-éig elfogadják.

Új megyei telefonkönyv

Először a budapestiek kapták meg a Magyar Távközlési Vállalat ajándékát, az új, ingyenes telefonkönyvet. Természetesen nem feledkeznek meg a vidéki előfizetőkről sem; folyamatosan nyomják a megyék teljes telefonregiszterét is. Csongrád – valószínűleg – októberben kerül sorra.

Ahhoz viszont, hogy az új könyvben már csakugyan pontos információkat találjunk, friss és valóságos adatokra van szükség. Jelenleg a szegedi telefonkönyv tudománya és a valóság között néha akkora rések – mondhatnánk: szakadékok – tátonganak, amelyekbe könnyen beleszédülhet a telefonozni vágyó. Ennek kiküszöbölésére a februári számlával együtt minden előfizető kap egy felkérő levelet, és egy adatközlő lapot, amit bérmentesíve adhat föl a távközlési üzem címére.

Fontos lenne, ha az előfizetők élnének a lehetőséggel, és visszajuttatnák az adatlapot, mert ez biztosítéka lenne annak, hogy megtalálhatók legyenek az új telefonkönyvben. Különösen indokolt az adatok közlése, ha az előfizető nevében történt változás – és itt a gazdálkodó egységek, egyéb közületek névtáblacseréjére is gondoljunk.

Az is előfordult (annak idején sok bosszankodó írás is megjelent erről), hogy az utolsó telefonkönyvben tévesen, vagy pontatlanul szerepelt adat. Ha

az előfizető több néven kíván szerepelni, a második és minden további közzétételt soronként ötven forintért kérheti.

Ugyancsak gyakori mérgező forrása, amikor emlékszünk például egy kft. működési helyére, de a tudakozót hiába faggatjuk, mert nem ismer ilyen nevű céget. Ez azért fordulhat elő, mert a vonaltulajdonos bérbé adta a helyiséggel együtt a telefon használatát is, ezért elsősorban az ilyen helyeken hívható személyek (és gazdálkodó szervek) érdeke lenne, hogy elérhetők legyenek. Természetesen továbbra is lehetőség nyílik az adatok titkosítására, ennek havi díja 50 forint.

Az adatbázist felfrissítő szakembereknek nincs joguk „beletyúlni” az állományba, csak az aláírt adatközlő lapok alapján tehetik ezt. Ha mégis akadnának, akik nem küldik vissza a lapot, akkor viszont hivatalból végignézik a legkritikusabb helyeket, konkrét hívással ellenőrzik az adatok valóságosságát.

És végül a legfontosabb: az ezután évenként, friss adatokkal megjelenő Csongrád megyei telefonkönyv is ingyenes, az előfizetett vonalak száma szerint jár mindenkinek.

NYILAS

Gyógyszeráremelés

Nem ez lesz az utolsó?

A magyar gyógyszerek ára átlagosan 12 százalékkal, az importkészítményeké pedig átlagosan 9–10 százalékkal emelkedik február 1-jétől. Az áremelés a 813 hazai készítmény közül 603-at érint, kétszáz az ára nem változik, 10 gyógyszernek pedig csökkentik az árát.

Mint azt Mátéka Zsuzsanna főgyógyszerész elmondta: a gyógyszeráremelést nem a társadalombiztosítási támogatások csökkentése, illetve a támogatott készítmények körének szűkülése okozza. Az árnyelést a hazai gyógyszergyártók kezdeményezték, s az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatósággal folytatott alku nyomán árait már január 13-án megváltoztatták. A lakosság az áremelést most elsősorban azoknál a készítményeknél érzékelheti, amelyeket kis sorozatban gyártanak, illetve az elavultságuk miatt nem gazdaságos termékek. Ily módon a korszerűtlen hormonkészítményekért és néhány szívreható gyógyszerért kell ezen túl tetemesebb összeget fizetni a gyógyszerárakban. Az indoklást egyébként a szakemberek is egyetértettek, mert az elavult készítményeket új, korszerű gyógyszerekkel kell felváltani.

Ami a külföldi gyógyszerekért fizetendő térítési díjak növekedését illeti, az a tavaly decemberi forint-leértékelés és a gyógyszerimport illetékmentességének megszűnése indokolja. A forint inflálódása ugyanis átlagosan 5,8 százalékkal, az illetékkezdvezmény megvonása pedig összesen 4 százalékkal emeli a külföldi gyógyszerek hazai fogyasztói árát.

Ez tehát az első, ám valószínűleg nem az utolsó idegi gyógyszeráremelés háttér.

A Biblia olvasásáról

„Ökumenikus fordítás kellene!”

Mire e sorok megjelennek, harmadik, zárónapjához érkezik a Szeged Kálvin téri Egyházközösség által összehívott tanácskozás, amely a Szentírás olvasásáról szól.

Az ősegyház válogatása

Dr. Imrényi Tibor a magyarországi ortodoxokat képviselte a megbeszélésen. Náluk két meghatározó időszámításhoz kapcsolódik a Biblia olvasása: az egyik az asztronómiai naptár, a másik a húsvéti ünnepkör. A két liturgiai ciklus nem egymástól függetlenül, hanem kölcsönös kiegészítésben él.

A bizánci liturgiában igen hangsúlyos a zsolnárolvasás. Az őszövetségi Zsolnárok Könyve egyúttal templomi imakönyv is. Ezt „tisztá folytonossággal” olvassák, a kolostorban élő szerzetes egy hét alatt jut a zsolnárok végére.

A másik nagy egység az Őszövetség olvasása, a nagy ünnepekhez rendelve. Az evangéliumokat állva olvassák. Templomokban viszont nem idézik a Jelenések Könyvét (a tévtanítások lehetősége miatt), amely viszont az orosz ortodoxoknál népszerű otthoni olvasnivaló.

Gőg nélkül

Ribár Jánosnak, a szegedi evangélikusok lelkészének – őt idézve – „csak sejtései

FOTÓ: GYENES KÁLMÁN

„Mindenünk odaveszett!”

Az építési tilalom miatt melléképületként húzták fel a kétszobás lakást, melynek maradványait az alapig kellett bontani. A gázrobbanáskor kidőlt a közfalak többsége, leomlott a tetőszerkezet, egy pillanat alatt kőhalmazzá vált Sztitások otthona.

A kislány az akváriumba pusztult halait siratja, míg édesanyja szótlanul néz maga elé. – Nem is merek belegondolni a jövőbe! Mondja, most mi lesz velünk? – kérdi tanácsstalanul.

Egy hete történt, hogy délután hat órakor iszonyító erejű robbanás ráta meg a dorozsmai Vadliba utcát. A 4. szám alatti családi ház melléképülete pillanatok alatt összedőlt, a lakásban tartózkodó Sztitások Istvánt pedig a szomszédos udvarba röpítette a légnymás. A férfi összeegett, második és harmadfokú égési sérülésekkel szállították kórházba. Felesége mit sem sejtett, két gyermekével a település másik végében vendégeskedett. A hozzátartozók azt mondták, maradjanak éjszakára is, nem akarták velük közölni a tragédia híreit. Reggel tudták meg, fedél nélkül maradtak, a kétszobás családi fészek melegtét már csak emlékeik között kereshetik.

Azóta a feleség szüleinek másfél szobás lakásában várják sorsuk további alakulását. Az anya öt-éves kislányát és tízéves kislányával gyakorlatilag földönfutóvá vált. Amit a romok alól kimenthetett, nem sokat ér.

Ahogy elnézem, úgy tűnik, még nem fogta fel valójában, mi is történt vele, hogy már soha nem lehet úgy, mint régen volt... Mintha mély álomból ébredt volna.

– Nem tudom, mi lesz velünk...

– A férje állapotáról mit tud?

– Amióta az történt, nem láttam, mert a kórházban látogatási tilalom van, a vírus miatt. Csak azt tudom, hogy mindenütt megégett; a kezén, a lábán, a hátán, de még az arcán is. Félek a találkozástól.

– Ki segített magukon?

– A család, a sógor kómúves brigádja két napig dolgozott a romeltakarításon, a munkahelyem adott ezer forintot, de a munkatársaim most gyűjtönek nekem. Az óvoda és az iskola is postázta már a segélyt.

– Az önkormányzat nem segít?

– Bízom benne, hogy legalább egy lakást kiutalnak nekünk, míg nem rendeződnek a dolgaink. Azt mondta Papp István, a dorozsmai ügyintéző, hogy vigyem be a papírokat, amelyekkel bizonyítani tudom az épületrész tulajdonjogát és majd 30-án mond valamit.

– A biztosító renndezi a kárt?

– Míg tart a vizsgálat, addig valamennyi előleget adnak.

– Mennyi lehet a káruk?

– Nem tudom, csak azt, hogy szinte mindenünk odaveszett.

Nem faggatom tovább, hiszen látom, teljesen tanácsstalan. Hajdú Géza, a művelődési ház cigányklubjának vezetője „nyúlt a hóna alá”, amikor a vöröskereszthez, majd szerkesztőségünkbe kísért. Ő a „józanabb”, felsorolja, kik siettek még Sztitások segítségére: Mucsi Péterné, a dorozsmai takarékszövetkezet elnöke; a férj munkahelye, a Szabisz segélyt ígért; ő maga és a vöröskereszt új ruhákat tud adni, ezenkívül a vöröskereszt élelmiszert is segít. A ferences barátok és az Alba kör a karácsonyi gyűjtésükből 20 ezer forinttal támogatják a családot.

A szegedi vöröskereszt emellett felajánlotta, hogy a közérdekű adakozásokra megnyitott csekk-számlájára a család támogatására beérkező pénzeket eljuttatja a fedél nélkül maradt Sztitásoknak. Az adóalapból leírható adományokat a következő számlaszámra kérik befizetni: OTP Csongrád Megyei Igazgatósága, 289 - 98 - 00842266 - 4. A rózsaszín befizetési csekk hátuljára kérik, írják rá: „A Sztitások családnak”.

VARGA IVÁN

tené a különféle felekezetek egymáshoz közelítését. Tárgyalások már folynak a kiadásról, de igazi lépés még nem történt. Lényeges, hogy az ökumenikus Bibliát is megfelelő jegyzetanyaggal lássák el, mert ez könnyítené a helyes értelmezést.

A honi nyelv használata és a II. Vatikáni Zsinat eredményei jelentősen hozzájárultak az ígéhirdetés nagyobb szabadságához is. Ez nagy lehetőség: a prédikáló papnak azonban el kell döntenie, miről és milyen kibontásban akar beszélni, és ehhez helyesen kell megválasztania az idézett részeket is. A lehetőség nagy veszélyforrás is egyben: a rosszul összehangolt bibliai helyek között éppen a lényeg veszhet el...

A püspök úr heti két alkalommal gyóntat is. Tapasztalatai szerint a hívek igen sok problémával olvassák a Bibliát. A prédikációkról még megjegyezte: az összeollózott részletek már nem Isten igéje, aminek melegtét meg kell érezni olvasás, illetve hallgatás közben.

NY. P.